

Zadeva T-190/08

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) in Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)

proti

Svetu Evropske unije

„Damping – Uvoz ferosilicija s poreklom iz Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, Kitajske, Egipta, Kazahstana in Rusije – Določitev izvozne cene – Dobiček – Cenovna zaveza – Škoda – Vzročna zveza – Pritožba – Pravica do obrambe – Obveznost obrazložitve“

Sodba Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 25. oktobra 2011 II - 7366

Povzetek sodbe

1. *Skupna trgovinska politika – Zaščita pred dampingom – Stopnja dampinga – Določitev izvozne cene*
(Uredba Sveta št. 384/96, člen 2(9))
2. *Skupna trgovinska politika – Zaščita pred dampingom – Stopnja dampinga – Določitev izvozne cene*
(Uredba Sveta št. 384/96, člen 2(9))

3. *Akti institucij – Obrazložitev – Obveznost – Obseg – Sprejetje uredbe o uvedbi protidampinške dajatve*
(člen 253 ES)
4. *Skupna trgovinska politika – Zaščita pred dampingom – Predčasno posredovanje dokumenta o začasnem razkritju proizvajalcu s sedežem v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji*
(Stabilizacijsko-pridružitveni sporazum med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo na drugi strani, člen 36(2); Uredba Sveta št. 384/96)
5. *Skupna trgovinska politika – Zaščita pred dampingom – Protidampinški postopek – Pravica do obrambe*
(Uredba Sveta št. 384/96, člen 20(1))
6. *Skupna trgovinska politika – Zaščita pred dampingom – Protidampinški postopek – Pravica do vpogleda v nezaupno dokumentacijo postopka*
(Uredba Sveta št. 384/96, člena 6(7) in 8(4))
7. *Skupna trgovinska politika – Zaščita pred dampingom – Škoda – Dejavniki, ki jih je treba upoštevati*
(Uredba Sveta št. 384/96, členi 3(2), (5) in (6), 4(1) in 5(4))
8. *Skupna trgovinska politika – Zaščita pred dampingom – Škoda – Ugotovitev vzročne zveze*
(Uredba Sveta št. 384/96, člen 3(7))

1. Iz člena 2(9) osnovne protidampinške uredbe št. 384/86 (postal člen 2(9) Uredbe št. 1225/2009) je razvidno, da lahko Komisija in Svet štejeta, da izvozna cena ni zanesljiva v dveh primerih, in sicer pri povezavi med izvoznikom in uvoznikom ali tretjim ter pri kompenzacijskem dogovoru med izvoznikom in uvoznikom

ali tretjim. Razen v teh primerih se morajo institucije za določitev dampinga opreti na izvozno ceno, če obstaja.

(Glej točko 26.)

2. V skladu s členom 2(9), drugi pododstavek, osnovne protidampinške uredbe št. 384/96 (postal člen 2(9), drugi pododstavek, Uredbe št. 1225/2009) se, če se izvozna cena računsko določi na podlagi cene za prvega neodvisnega kupca ali na drugi razumni podlagi, naredi prilagoditev za vse stroške, plačane med uvozom in preprodajo, kakor tudi za nastale dobičke, da bi se ugotovila zanesljiva izvozna cena na ravni meja Skupnosti. Člen 2(9), tretji pododstavek, osnovne uredbe (postal člen 2(9), tretji pododstavek, Uredbe št. 1225/2009) določa, da postavke, za katere se delajo prilagoditve, vsebujejo razumno stopnjo za prodajne, splošne in upravne stroške ter dobiček.

Čeprav člen 2(9) osnovne uredbe določa prilagoditev iz naslova dobička, ta določba ne predpisuje načina izračuna ali ugotovitve tega dobička. Določba zgolj opozarja na razumnost dobička, ki je predmet prilagoditve.

uvoznika in na katere lahko ta povezava vpliva, ampak na podlagi tistih, ki izvirajo od neodvisnega uvoznika.

Zato je treba člen 2(9) osnovne uredbe razlagati tako, da institucijam dopušča izbiro med uporabo dejanskega dobička povezanega uvoznika in uporabo hipotetičnega dobička nepovezanih uvoznikov, pri čemer se zahteva edino to, da je navedeni dobiček razumen.

Vsekakor pa imajo institucije glede ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico, tako da sta sodišči Unije poklicani za izvajanje zgolj omejenega sodnega nadzora. Določitev razumnega dobička pri uporabi tega načela ni izjema, saj je nujno povezana z zapletenimi ekonomskimi presojami.

(Glej točke od 27 do 30 in 38.)

Ob povezavi med proizvajalcem in uvoznikom v Skupnosti je mogoče tak razumen dobiček izračunati ne na podlagi podatkov, ki izvirajo od povezanega

3. Iz obrazložitve, ki se zahteva s členom 253 ES, mora biti jasno in nedvoumno razvidno sklepanje organa Unije, ki je avtor izpodbijanega akta, da se lahko

zainteresirane osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in branijo svoje pravice ter da lahko sodišče Unije izvaja svoj nadzor.

V zvezi s tem je treba pojasniti, da Svetu v obrazložitvi uredbe o uvedbi protidampinške dajatve ni treba odgovoriti na vse dejanske in pravne navedbe zadevnih strank med upravnim postopkom. Poleg tega se ne zahteva, da so v obrazložitvi navedeni vsi upoštevni pravni in dejanski elementi, ker je treba zahteve po obrazložitvi presojati zlasti glede na okoliščine akta in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje. Zadostuje, da Svet navede dejstva in pravne preudarke, ki imajo za uredbo bistven pomen.

(Glej točki 44 in 45.)

4. V členu 36(2) Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo na drugi strani je določeno, da je treba stabilizacijsko-pridružitveni svet obvestiti o primeru dampinga takoj, ko je uvedena preiskava, in da se lahko, če damping ni bil odpravljen ali če v 30 dneh po predložitvi

zadeve stabilizacijsko-pridružitvenemu svetu ni bila najdena nobena druga zadovoljiva rešitev, sprejmejo ustrezni ukrepi. Iz te določbe je razvidno, da mora pred uvedbo začasnih protidampinških ukrepov med Komisijo in proizvajalci izvozniki s sedežem v Nekdanji jugoslovanski republici Makedoniji nujno priti do izmenjav, brez česar ni mogoča nobena zadovoljiva rešitev v smislu te določbe. Iz istega razloga iz te določbe izhaja, da morajo biti proizvajalci izvozniki seznanjeni z bistvenimi premisleki in dejstvi, na podlagi katerih nameravajo institucije priporočiti uvedbo začasnih protidampinških ukrepov, saj bi ti brez tega težko predlagali zadovoljivo rešitev.

Torej ni mogoče šteti, da je proizvajalec s sedežem v Nekdanji jugoslovanski republici Makedoniji, ki je bil upravičen do uporabe tega sporazuma in je na podlagi njega vnaprej prejel dokument o začasnem razkritju v zvezi s sprejetjem protidampinških ukrepov, v podobnem položaju kot proizvajalec s sedežem v drugi državi članici, s katero tak sporazum ni bil sklenjen. V takih okoliščinah predčasno posredovanje dokumenta o začasnem razkritju prvemu proizvajalcu, ne pa drugemu, ne pomeni kršitve načela enakega obravnavanja, ker sta zadevni družbi v drugačnih položajih, ta razlika

v obravnavanju pa temelji na zakonskem aktu.

vložiti v pisni obliki, pa ta člen Komisiji ne prepoveduje, da prevzame pobudo za posredovanje navedenega dokumenta pred uvedbo začasnih ukrepov, ne da bi bila v zvezi s tem nanjo naslovljena pisna zahteva.

(Glej točke 68, 69 in 72.)

(Glej točki 81 in 82.)

5. Člen 20(1) osnovne protidampinške uredbe št. 384/96 (postal člen 20(1) Uredbe št. 1225/2009) se nanaša na razkritje. Natančneje, ta člen določa možnost, da zainteresirane stranke zahtevajo, da so obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi, in podrobnostih v zvezi to možnostjo. Tako člen 20(1) osnovne uredbe določa, da se zahteve po takem razkritju vložijo v pisni obliki takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa sledi v pisni obliki v kar najkrajšem času.
6. Člen 6(7) osnovne protidampinške uredbe št. 384/96 (postal člen 6(7) Uredbe št. 1225/2009) v bistvu določa, da lahko zainteresirane stranke pisno zahtevajo, da se jim dovoli pregledati del dokumentacije, ki ni zaupen, in da lahko podajo pripombe o vsebini navedene dokumentacije, Komisija pa mora te pripombe upoštevati. Še več, člen 8(4) osnovne uredbe (postal člen 8(4) Uredbe št. 1225/2009) določa, da se od strank, ki ponujajo cenovno zavezo, zahteva, da dostavijo nezaupno različico take zaveze, tako da jo je mogoče dati na voljo strankam, na katere se nanaša preiskava.

Vendar nič v besedilu tega člena ne dovoljuje sklepanja, da se sme dokument o začasnem razkritju izvoznikom posredovati šele po uvedbi začasnih protidampinških ukrepov in na pisno zahtevo. Čeprav je mogoče iz člena 20(1) osnovne uredbe sklepati, da zainteresirane stranke ne morejo zahtevati posredovanja dokumenta o razkritju pred uvedbo začasnih ukrepov in da morajo zahtevo

Nič v besedilu teh določb ne dopušča ugotovitve, da je dejstvo, da je bila cenovna zaveza proizvajalca v nezaupno dokumentacijo postopka vključena šele po uradni objavi začasne uredbe, v nasprotju s členoma 6(7) in 8(4) osnovne uredbe. Čeprav je v teh določbah po eni

strani določena obveznost, da stranke, ki so ponudile cenovno zavezo, dostavijo nezaupno različico take zaveze, in po drugi strani obveznost, da Komisija omogoči vpogled v navedeno nezaupno različico zainteresiranim strankam, ki so tak vpogled pisno zahtevale, pa v njih ni nikakršne navedbe in – *a fortiori* – obveznosti glede tega, kdaj je treba kopijo cenovne zaveze vključiti v nezaupno dokumentacijo postopka.

(Glej točki 84 in 85.)

7. Branje odstavkov 2, 5 in 6 člena 3 osnovne protidampinške uredbe št. 384/96 (postali odstavki 2, 5 in 6 člena 3 Uredbe št. 1225/2009) skupaj kaže, da ugotovitev škode zahteva objektivno preverjanje – ki temelji na pozitivnih dokazih – vpliva obsega in/ali ravni cen dampinškega uvoza na stanje industrije Skupnosti, pri čemer gre za oceno gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki so pomembni za stanje navedene industrije.

Poleg tega je pojem industrije Skupnosti, na katerega se sklicuje člen 3(2), (5) in (6) osnovne uredbe, opredeljen

v njenem členu 4(1) (postal člen 4(1) Uredbe št. 1225/2009), ki določa, da je treba z „industrijo Skupnosti“ razumeti vse skupnostne proizvajalce podobnih izdelkov ali tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež – v smislu člena 5(4) osnovne uredbe (postal člen 5(4) Uredbe št. 1225/2009) – celotne skupnostne proizvodnje teh izdelkov v Skupnosti.

Člen 5 osnovne uredbe ureja tudi začetek protidampinškega postopka. V njegovem odstavku 4 je določeno, da se šteje, da je pritožba, zaradi katere se začne protidampinška preiskava, vložila industrija Skupnosti ali da je bila pritožba vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci v Skupnosti, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50% celotne proizvodnje zadevnega izdelka v Skupnosti.

Tako iz analize teh določb po eni strani izhaja, da se – če naj preiskava institucij vodi do sklepa, da je škoda, povzročena industriji Skupnosti, znatna – ne zahteva, da so vsi upoštevni gospodarski dejavniki in pokazatelji negativni. Po drugi strani morata instituciji presoditi vpliv dampinškega uvoza na stanje industrije

Skupnosti kot celote – namreč na vse proizvajalce Skupnosti ali vsaj na stanje proizvajalcev Skupnosti, ki so podprli začetek protidampinškega postopka in katerih skupna proizvodnja pomeni več kot 50% celotne proizvodnje zadevnega izdelka v Skupnosti – vendar pa lahko izbereta metodo, ki bi jo bilo treba uporabiti za doseg tega rezultata. Tako se lahko instituciji odločita, da bosta dokazali obstoj škode, ki je nastala vsakemu proizvajalcu Skupnosti, ali pa da bosta dokazali obstoj take škode na podlagi skupnih ali ponderiranih podatkov vseh proizvajalcev Skupnosti, ki sestavljajo industrijo Skupnosti v smislu členov 4(1) in 5(4) osnovne uredbe.

enemu samemu proizvajalcu Skupnosti zaradi drugega dejavnika, kot je dampinški uvoz. V tako imenovani analizi „nepripisovanja“ iz člena 3(7) osnovne protidampinške uredbe št. 384/96 (postal člen 3(7) Uredbe št. 1225/2009) morajo namreč institucije po eni strani hkrati z dampinškim uvozom preučiti vse druge znane dejavnike, ki so povzročili škodo industriji Skupnosti, in po drugi strani zagotoviti, da se škoda, ki so jo povzročili ti drugi dejavniki, ne pripiše navedenemu uvozu. Člen 3(7) osnovne uredbe ne določa, da se sme pri tem preverjanju upoštevati samo škoda, ki so jo industriji Skupnosti kot celoti povzročili drugi dejavniki. Ob upoštevanju cilja te določbe – ki je zagotoviti, da institucije ločijo in razlikujejo škodljive posledice dampinškega uvoza od škodljivih posledic drugih dejavnikov – je mogoče, da je treba v nekaterih okoliščinah upoštevati škodo, ki jo je posamično enemu proizvajalcu Skupnosti povzročil drug dejavnik, in ne dampinški uvoz, če je prispeval k škodi, ki je bila ugotovljena za industrijo Skupnosti kot celoto.

(Glej točke od 111 do 114.)

8. V okviru sprejetja protidampinških ukrepov ni nujno, da je analiza o obstoju vzročne zveze med dampinškimi uvozi in škodo, ki je bila povzročena industriji Skupnosti, opravljena na ravni industrije Skupnosti kot celote, tako da ni mogoče upoštevati škode, ki je bila povzročena

(Glej točko 172.)